

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-636/2025
Ungheni
1-24094197-03-1r-18072025
Rusu

Judecătoria
Judecător: Anatolie

DECIZIE În numele Legii

04 decembrie 2025
Bălți

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:

Președintele completului, judecătorul: Ghenadie
Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila
Iarmaliuc

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, în lipsa pătrilor, recursul avocatului Gheorghe Crudu în interesele inculpatului Samsonnicov Gheorghe declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 26 iunie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Samsonnicov Gheorghe *****, a.n. *****, IDNP: *****, originar și domiciliat în s*****, căsătorit, la întreținere 3 copii minorii, studii medii, nesupus militar, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat:

- prin sentința Judecătoriei Ungheni din 13.02.2014, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiind încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților;

- prin sentința Judecătoriei Ungheni din 17.11.2017 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. c), d), și art. 190 alin.(1) Cod penal, și prin prisma art. 84 Cod Penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore;

- prin sentința Judecătoriei Ungheni din 02.11.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și prin prisma art. 84 Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen 1 an și 7 luni;

- prin sentința Judecătorei Ungheni din 24.09.2021 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 01 an, cu suspendarea condiționată de executării pezelei în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 01 an;
- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 21.08.2024 - 26.06.2025;

În instanța de recurs: 18.07.2025 - 04.12.2025.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătorei Ungheni din 26 iunie 2025, **Samsonnicov Gheorghe** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 01 (unu) ani0 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 30 (trei) ani.

S-a dispus calcularea termenul executării pedepsei sub formă de închisoare din data reținerii lui Samsonnicov Gheorghe, cu includerea în termenul executării pedepsei a perioadei aflării sub arest din data de 07 iulie 2024 până la 06 august 2024.

Până la intrarea sentinței în vigoare, în privința lui Samsonnicov Gheorghe a fost aplică măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

De asemenea prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, **Samsonnicov Gheorghe**, la 06 iulie 2024, în intervalul orelor 12:00-13:00, aflându-se în ***** și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, acționând cu intenție directă, împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, prin

repartizarea și determinarea rolurilor, persoanele necunoscute au apelat-o telefonic pe partea vătămată, *****, a.n *****, domiciliată *****, str. *****, prezentându-se ca procuror de pe numărul de telefon + 994516858131 și i-au comunicat intenționat în mod eronat că fiica sa Snejana care se află în Italia a săvârșit un accident rutier urmare a căruia unei alte tinere i-ar fi fost cauzate traumatisme grave.

Continuându-și acțiunile infracționale persoanele necunoscute sub pretextul că pot influența ancheta, în vederea ca fiica sa Snejana să nu fie atrasă la răspundere penală pentru presupusul accident rutier comis, au menținut-o în eroare pe partea vătămată *****, și i-au solicitat ultimei să transmită suma de 15 000 euro, echivalentul a 289 620 lei, unui presupus coleg a respectivei persoane, pentru rezolvarea problemei.

În continuare, la data de 06 iulie 2024 în intervalul orelor 13:00-14:00, Samsonnicov Gheorghe conform planului bine stabilit anterior cu persoanele necunoscute, având rolul bine stabilit de a prelua mijloacele bănești s-a prezentat la domiciliul părții vătămate *****, situat în ***** str. Decebal 14 ap.39, unde a primit suma de 15000 euro echivalentul a 289 620 lei , bani care erau într-o sacoșă de gunoi de culoare întunecată, după care la indicația persoanelor necunoscute cu un taxi s-a deplasat în mun. *****, unde a transmis persoanelor necunoscute o parte din banii pe care i-a primit de la partea vătămată *****, astfel cauzându-i astfel părții vătămate *****, daune în proporții considerabile în mărime de 15 000 euro, echivalentul conform cursului oficial al BNM cu 289 620 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Samsonnicov Gheorghe întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs avocatul Gheorghe Crudu în interesele inculpatului Samsonnicov Gheorghe, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri privind stabilirea acestuia a unei pedepsei non privativă de libertate, în temeiul art. 90 Cod penal cu suspendarea executării pedepsei stabilite.

În motivarea recursului s-a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră și neîntemeiată, or, Samsonnicov Gheorghe și-a recunoscut integral vina, a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ CPP - în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prin recunoașterea vinovăției Samsonnicov Gheorghe a contribuit substanțial la stabilirea adevărului, se căiește sincer de cele comise și mai mult nu va încălca legea.

La fel, s-a evidențiat că Samsonnicov Gheorghe are la întreținere trei copii mici, ce au vârsta de 8 luni, 2 și 3 ani, fiicele în vârstă de 2 ani și de 3 ani frecventează grădinița creșă „Ghiocel” din satul Năpădeni r-nul Ungheni. Samsonnicov Gheorghe nu dispune de casă, terenuri agricole și alte bunuri imobile. Are loc permanent de trai și se caracterizează pozitiv, însă nu este angajat în câmpul muncii oficial în legătură cu lipsa locurilor vacante de lucru în teritoriu. Soția sa, de asemenea nu este angajată în câmpul muncii, deoarece se ocupă de educația și întreținerea copiilor mici. Necătînd la faptul, că familia Samsonnicov Gheorghe se află într-o situație materială foarte grea, din câștigul ocazional ultimul își întreține material copii. Antecedentele penale la Samsonnicov Gheorghe sunt stinse.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului avocatului Gheorghe Crudu în interesele inculpatului Samsonnicov Gheorghe, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 26 iunie 2025, ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din motivele ce succed:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364¹ alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Samsonnicov Gheorghe a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Samsonnicov Gheorghe în baza dispozițiilor art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364¹ Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că avocatul Gheorghe Crudu în interesele inculpatului Samsonnicov Gheorghe este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că în privința acestuia urmează a-i fi stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, prin prima art. 90 Cod penal.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în latura individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Samsonnicov Gheorghe conform art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal - *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Samsonnicov Gheorghe constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de

persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă

disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, Colegiul penal menționează că la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de faptul că Samsonnicov Gheorghe anterior a fost condamnat:

1) prin sentința Judecătorei Ungheni din 13.02.2014 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiind încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților;

2) prin sentința Judecătorei Ungheni din 17.11.2017, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. c), d), și art. 190 alin.(1) Cod penal, și prin prisma art. 84 Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore;

3) prin sentința Judecătorei Ungheni din 02.11.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și prin prisma art. 84 Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen 01 an 07 luni;

4) prin sentința Judecătorei Ungheni din 24.09.2021 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen

de 01 an, cu suspendarea condiționată a executării pezelei în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 01 an.

Astfel, Colegiul penal statuează că la stabilirea pedepsei lui Samsonnicov Gheorghe instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, care deși și-a recunoscut vina, anterior a fost condamnat de mai multe ori, fiindu-i stabilite diverse categorii de pedeapsă atât non privative de libertate, cât și privative de libertate, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni similare, ceea ce caracterizează negativ personalitatea inculpatului și denotă că o pedeapsă non privativă de libertate nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or, în privința acestuia au fost deja aplicate pedepse mai blânde, însă scopul aplicării acestuia nu s-a realizat.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal concluzionează că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, prima instanță just a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional și protejarea societății prin prevenirea recidivei. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum și *in extremis* chiar o agravantă.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de **reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, iar prin aplicarea prevederilor art. 80¹

alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 9 luni până la 3 ani și 9 luni.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată – art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, în coroborare cu art. 80¹ alin. (1) Cod penal.

La fel, instanța de recurs apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

Astfel, ținând cont de explicațiile menționate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Samsonnicov Gheorghe o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Or, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu alte cuvinte, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – *condiții obiective*, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – *condiții subiective*, cele din urmă în speța dedusă judecării nefiind realizat, or, după cum s-a iterat supra, Samsonnicov Gheorghe anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru similare, fiindu-i stabilite diverse categorii de pedeapsă atât non privative de libertate, cât și privative de libertate, nu și-a făcut concluziile necesare și din nou au comis o infracțiune cu intenție din categoria celor mai puțin grave, din interes material, circumstanțe care permite instanței de recurs de a concluziona că personalitatea inculpatului nu emană încredere în spiritul respectării relațiilor sociale ocrotite de legea penală, în caz de aflare totală la libertate.

Alegațiile recurentului invocate în sensul aplicării față de Samsonnicov Gheorghe a dispozițiilor art. 90 Cod penal sunt irelevante, or, aceste circumstanțe

atenuante au orientat instanța în vederea aplicării pedepsei inculpaților mai aproape de limitele minime.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Gheorghe Crudu în interesele inculpatului Samsonnicov Gheorghe declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 26 iunie 2025 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Gheorghe Crudu în interesele inculpatului Samsonnicov Gheorghe declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 26 iunie 2025, prin care Samsonnicov Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului:

Judecător:

Judecător: